

UZASADNIENIE

D. S. prowadzi firmę transportową pod nazwą (...). Do prowadzenia działalności gospodarczej używał m.in. trzech naczep, które użytkował na podstawie umowy leasingu z (...) S.A. w Ł.. Były to naczepy typu chłodnia: S. A. o numerze rejestracyjnym (...) wartości 230 000 złotych; S. A. o numerze rejestracyjnym (...) wartości 279 500 złotych; S. A. o numerze rejestracyjnym (...) wartości 279 500 złotych. Łączna wartość naczep wynosiła 789 000 złotych. Naczepy te były zaparkowane na terenie bazy (...) w M., skąd były odbierane przez kierowców wykonujących zlecenia dla firmy (...). Po powrocie z trasy były tam zostawiane, a dokumenty przekazywano dyspozytorowi. W/w naczepy w dniu 19 czerwca 2012 roku znajdowały się na terenie bazy (...) w M.. Do godziny 20 teren bazy jest otwarty. Po godzinie 20 bramy bazy są zamykane i każdy pojazd wjeżdżający na teren bazy, który nie ma wykupionego miejsca parkingowego jest ewidencjonowany poprzez zapisanie jego numeru rejestracyjnego.

(Zeznania D. S. k.1119v-1120, L. J. k.47 od słów „na terenie tej bazy” do końca k. 48, k.1120-1120v, M. S. k.1121-1121v, M. A. k. 1121v-1122, P. K. k.113,k.1271v-1272v, K. K. (1) k.87, 255-256, k.1271-1271v Kserokopia dokumentacji dotyczącej naczep ciężarowych typu chłodnia nr rej (...) X, LU 2039 X, LU (...) k. 5-15; Dokumentacja uzyskana z bazy (...) w M. k. 19- 29, Kserokopie dokumentacji firmy (...) k. 59-73).

W dniu 19 czerwca 2013 roku o godzinie 20:45 na teren bazy (...) w M. A. K. i W. K. wjechali ciągnikiem siodłowym o numerze rejestracyjnym (...). Tablice rejestracyjne o takim numerze były poszukiwane przez K. w Ł., gdyż zostały zgłoszone jako utracone w okresie od 11 czerwca 2012 do 12 czerwca 2012 roku. Następnie po podczepieniu naczep i zmianie tablic rejestracyjnych (jedną z nich wyrzucili w okolicach placu (...)) sukcesywnie wyjeżdżali z nimi poza teren bazy, gdzie zostały podczepione do innych ciągników siodłowych. Następnie udali się do miejscowości P. koło Ł., gdzie na parkingu przy znajdującej się tam stacji (...) zostawili dwie naczepy o nr rej. (...). Naczepy te miały już zmienione numery rejestracyjne.

(Zeznania D. S. k.1119v-1120, L. J. k.47 od słów „na terenie tej bazy” do końca k. 48, k.1120-1120v, M. S. k.1121-1121v, M. A. k. 1121v-1122, P. K. k.113,k.1271v-1272v, K. K. (1) k.87, 255-256, k.1271-1271v K. P. k. 237v od słów „mieszkam w miejscowości” do końca zeznań k. 238, k.392-393 k.1122v-1124v K. K. (2) k.239-240v,k.390-391 k.1177-1178v Ł. K. k.241-242,k.388-389,k.1339v-1340v, Protokół oględzin zapisu monitoringu w Ł. wraz z dokumentacją fotograficzną k. 592- 597, Kserokopia dokumentacji V Komisariatu Policji K. (...) Ł. k. 179-190, Dokumentacja uzyskana z bazy (...) w M. k. 19- 29, Protokół oględzin miejsca odnalezienia 2 naczep z miejscowości P. k.209-212)

H. Ł. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...) Do prowadzenia działalności używa m.in. ciągnika siodłowego marki (...) nr rej. (...) K nr nadwozia (...) wartości 221 000 złotych oraz naczepy typu chłodnia marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nr ramy (...) wartości 220 000 złotych, które były przedmiotem umowy leasingu zawartej z (...) S.A. O/B.. Jednym z kierowców, który użytkował w/w ciągnik siodłowy i naczepę był G. K., który w dniu 22 czerwca 2012 roku w/w składem wrócił do Polski. Przyjechał na bazę firmy w miejscowości H.. Tam zaparkował w/w ciągnik siodłowy z naczepą . Po krótkiej rozmowie z H. Ł. w takcie której obaj panowie dokonali rozliczenia za wykonaną pracę, G. K. na prośbę pracodawcy zaparkował w/w ciągnik w garażu i zostawił w kabinie kluczyki dla mechaników, którzy mieli wykonać drobne naprawy. W dniu 23 czerwca 2012r. około godziny 19:00 ciągnik ten oraz naczepa w były jeszcze na terenie bazy.

W godzinach wieczornych na teren bazy przyjechał A. K., który po wyważeniu drzwi od garażu dokonał zaboru w/w ciągnika siodłowego oraz naczepy. Następnie tym składem przyjechał na posesję W. K.. Tam po krótkiej rozmowie z W. K. , A. K. i mężczyzna o imieniu K. zgodnie z wcześniej ustalonym podziałem ról, dokonali przebicia numerów nadwozia ciągnika siodłowego (...) oraz naczepy skradzionych z posesji H. Ł.. Wymieniono również koła ciągnika siodłowego.

(zeznania H. Ł. k.406v od słów „ciągnik ten” do słów „śladów włamania”, k.531-532, k.1125-1126, G. K. k.438-439, k. 529-530, k.1143v-1144v, T. Ł. k.446-447, k.1144v-1145, M. G. k.448-449, k.1145-1146, J. P. k. 450-451, k.1146-1146v M. Ł. k.540,k.556,k.1146v-1147v, J. K. k.536v-537, k.538v od „słów” z tego co mi jest wiadome” do słów „ gdyż nie widziałem ich k. 539, k.543v-544 k.1166-1168, k.1272v, D. Ł. k.1284v-1286v, Kserokopia dokumentacji dotyczącej ciągnika siodłowego (...) nr rej (...) L oraz naczepy typu chłodnia nr rej (...) P k. 409-416, Protokół oględzin miejsca kradzieży w miejscowości H. k. 422- 424)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dowodów , a także na podstawie zeznań: A. P. (k.1272v-1273v) J. S. (k.1178v-1179) oraz na podstawie dokumentów: Opinia biegłych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w L. z zakresu zapisów wizualnych (k.127-132), Pokwitowanie prezesa Zarządu (...) w M. (k.266), Opinia Biura (...) w L. z zakresu informatyki śledczej wraz z dokumentacją fotograficzną (k.335- 369), Opinia biegłych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w L. z zakresu mechanoskopii (k.317-319), Pokwitowanie Ł. K. (k.394), Pokwitowanie L. Ł. (k.395), Pokwitowanie D. S. (k.396), Pokwitowanie D. Ł. (k.495), Opinia biegłych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP z zakresu zapisów wizualnych (k.500- 506), Protokół oględzin pojazdu wraz z dokumentacją fotograficzną (k.598-610), Opinia biegłych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w L. z zakresu daktyloskopii (k.635- 639, k.779- 781), Wydruk z portalu (...) (k.674- 687), Dane o osobie A. K. (k.730), Wydruki z bazy (...) (k. 78- 79, 732- 741), Wydruk REGON dotyczący W. K. (k. 742), Dane o osobie W. K. (k.754), Opinia biegłych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w L. z zakresu daktyloskopii ,Opinia biegłych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w L. z zakresu daktyloskopii (k. 484-788), Wydruk połączeń z sieci (...) dotyczący numeru (...) wraz z analizą i płytą CD (K. 789-812), Opinia biegłych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w L. z zakresu biologii (k. 858-860), Opinia biegłych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w L. z zakresu daktyloskopii wraz z materiałem poglądowym (k. 907-913), Opinia biegłych z Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej (...) w L. z zakresu badań DNA (k. 915- 935), Karta szpitalna W. K. (k.1052-1054), Skierowanie do szpitala (...) (k. 1078), Karta informacyjna leczenia szpitalnego (k. 1086- 1087).

Oskarżony A. K. (k.1090, k. 1123, k.1168v) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Oдноśnie czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia wyjaśnił, że nie jest w stanie ustalić gdzie wtedy przebywał, bowiem pracuje jako kierowca i przemieszczał się pomiędzy K. a Ż.. Noc spędził na dyskotecze ze swoją dziewczyną i nie przemieszczał się do innych miast.

Oдноśnie czynu zarzucanego mu w pkt II wyjaśnił, iż tego dnia około godziny 20 był w Ł., gdzie pojechał na zakupy ze swoją dziewczyną A. P.. Byli tam do godziny 22:15. Następnie udali się do domu jego dziewczyny. Potem pojechali do jego domu, gdzie spędzili noc. Następnego dnia rano odwiózł ją do domu. Po złożeniu wyjaśnień oświadczył, że korzysta z prawa do odmowy odpowiedzi na pytania.

Oskarżony W. K. (k.1090v) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania.

Sąd nie podzielił w całości wyjaśnień A. K.. Brak jest jakichkolwiek dowodów potwierdzających przedstawianą przez niego wersję wydarzeń. Wprawdzie jak wynika z akt sprawy jego telefon logował się w czasie popełnienia obu przestępstw do stacji bazowych w K. i Ł. ale nie świadczy to o tym, iż oskarżony był w tych miejscach w czasie gdy następowały przedmiotowe kradzieże. Należy mieć na uwadze zeznania pracowników stacji (...) z P., z których jednoznacznie wynika, iż w dniu 20 czerwca 2012 roku był widziany w P. jako jeden z kierowców, który przyprowadził ciągnik siodłowy z naczepą. Naczepa ta została skradziona w nocy z 19 na 20 czerwca 2012 roku z placu (...) w M., należała do D. S.. Oznacza to, iż A. K. nie mógł spędzić nocy na dyskotecze w towarzystwie swojej dziewczyny.

Z powyższego wynika, iż inna osoba w tym czasie użytkowała telefon należący do A. K. w celu zapewnienia mu alibi na czas popełnienia przestępstwa.

A. K. nie mógł też być cały w dniach 23-24 czerwca 2012 roku cały czas w towarzystwie (...), bowiem jak wynika z zeznań J. K. wynika, iż to A. K. był kierowcą, który przyprowadził na posesję jego ojca ciągnik siodłowy z naczepą, które zostały skradzione z posesji w H..

Sąd nie podzielił także w całości wyjaśnień W. K.. W. K. został rozpoznany przez pracownika stacji (...) w P. Ł. K.. Z jego relacji wynika, że to W. K. kierował ciągnikiem siodłowym wraz z naczepą. Naczepa ta została skradziona dzień wcześniej z placu (...) w M. i należała do D. S.. Nadto z zeznań J. K. wynika wprost, że W. K. doskonale wiedział, że ciągnik siodłowy wraz z naczepą, którym na ich posesje przyjechał A. K. został skradziony.

Sąd podzielił w całości zeznania świadków D. S. (k.1119v-1120) i L. J. (k.k.47 od słów „na terenie tej bazy” do końca k. 48, k.1120-1120v) na okoliczność, iż trzy naczepy były zaparkowane na placu (...) w M. i z tego placu zostały skradzione. Nadto z relacji L. J. wynika, że w pobliżu tego placu jeden z kierowców odnalazł tablicę rejestracyjną o nr LU (...), i był to numer jednej z naczep które zostały skradzione. Podnoszone przez w/w świadków okoliczności w jakich dowiedzieli o fakcie zaginięcia przedmiotowych naczep znajdują potwierdzenie w wiarygodnych zeznaniach M. S. (k.1121-1121v) i M. A. (k. 1121v-1122). Z relacji w/w świadków wynika to, że o fakcie zaginięcia przedmiotowych naczep dowiedziano się następnego dnia w momencie, gdy została odnaleziona jedna z tablic rejestracyjnych i rozpoczęto procedurę sprawdzania czy pozostałe naczepy należące do pokrzywdzonego, które znajdowały się na placu (...) w M. w dalszym ciągu się tam znajdują.

Zeznania wszystkich w/w osób wzajemnie się uzupełniają tworząc logiczną całość, wobec czego Sąd nie miał podstaw aby odmówić im wiarygodności.

Sąd podzielił w całości zeznania K. P. (k. 237v od słów „mieszkam w miejscowości” do końca zeznań k. 238, k.392-393 k.1122v-1124v), która rozpoznała A. K. jako jednego z kierowców, którzy przyjechali na parking w miejscowości P. pod Ł. . Kierował on wtedy ciągnikiem ciężarowym z naczepą i mimo prośb ze strony świadka nie chciał przestawić naczepy na inne miejsce na parking. Naczepa ta jak się okazało była jedną z naczep skradzionych z placu (...) w M.. Podkreśliła, że kierowca ten miał tatuaż na nodze, co potwierdziła A. P.. Z treści protokołu okazania k.392-393 wynika, że świadek nie miała żadnych problemów z rozpoznaniem A. K., która miało miejsce w niewielkim odstępie czasowym od wydarzeń na parking w przeciwieństwie do okazania na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2014 roku (2 lata po okazaniu przeprowadzonym przez funkcjonariuszy Policji)

Zeznania w/w świadka znajdują potwierdzenie w wiarygodnych zeznaniach K. K. (2) (k.239-240v,k.390-391 k.1177-1178v), który także rozpoznał A. K. jako jednego z kierowców, którzy przyjechali ciągnikiem siodłowym na jego stację (...) P. koło Ł.. Tam próbował „podpiąć” do ciągnika jedną ze stojących tam naczep.

Sąd podzielił w całości zeznania H. Ł. (k.406v od słów „ciągnik ten” do słów „śladów włamania”, k.531-532, k.1125-1126), który opisał okoliczności w jakich dowiedział się o kradzieży ciągnika siodłowego (...) nr rej (...). Wskazał miejsce, gdzie ciągnik ten stał przed kradzieżą oraz wycenił jego wartość.

Zeznania w/w świadka znajdują potwierdzenie w wiarygodnych zeznaniach G. K. (k.438-439, k. 529-530, k.1143v-1144v), który podkreślił, że ciągnik siodłowy (...) zaparkował na posesji w H., kluczyki zostawił mechanikowi, dokumenty samochodu zawiózł zaś do M.. Podnoszone przez H. Ł. i G. K. okoliczności dotyczące miejsca gdzie znajdował się ciągnik siodłowy (...) przed kradzieżą potwierdził w wiarygodnych zeznaniach T. Ł. (k.446-447, k.1144v-1145). Nadto zeznania w/w świadków w pełni korelują z wiarygodnymi zeznaniami M. G. (k.448-449, k.1145-1146)

i J. P. (k. 450-451, k.1146-1146v) –kierowców zatrudnionych w firmie (...). Z ich relacji wynika nadto, iż kluczyki do samochodu znajdowały się co do zasady w metalowej skrzynce do której klucze posiadał H. Ł..

Sąd podzielił w całości zeznania M. Ł. (k.540, k.556, k.1146v-1147v), który opisał komplet kluczy jaki znajdował w skradzionym ciągniku siodłowym (...).

Sąd podzielił w części zeznania J. K. (k.536v-537, k.538v od „słów” z tego co mi jest wiadome” do słów „ gdyż nie widziałem ich k. 539, k.543v-544 k.1166-1168, k.1272v) w części w której potwierdził, iż w trakcie składania zeznań w żaden sposób swoboda jego wypowiedzi nie została ograniczona, a przesłuchujący go funkcjonariusze Policji nie stosowali wobec niego przemocy fizycznej oraz psychicznej co znajduje potwierdzenie w zeznaniach funkcjonariusza Policji J. S., który brał udział w przesłuchaniu świadka.

Sąd podzielił także zeznania świadka z których wynika, że na jego posesję w dniu 25 czerwca 2012 roku został przyprzewodzony ciągnik siodłowy (...) nr rej (...) wraz z naczepą S.. Samochód ten został rozpoznany przez świadka w trakcie okazania. Samochód ten został przyprzewodzony przez A. K. i mężczyznę o imieniu K.. Byli to znajomi jego ojca W. K.. Dodał że w/w mężczyźni później, po rozmowie z jego ojcem, „przebili” numery nadwozia w ciągniku siodłowym oraz naczepie oraz wymienili koła.

Sąd nie podzielił zeznań złożonych przez świadka w toku przewodu sądowego w których zaprzeczył swoim depozycjom z postępowania przygotowawczego. W tej części jego zeznania są nielogiczne i sprzeczne z jego wcześniejszymi depozycjami. Brak jest jakichkolwiek dowodów potwierdzających podnoszone przez świadka okoliczności dotyczące tego, iż w postępowaniu przygotowawczym naruszono swobodę jego wypowiedzi, a treść jego zeznań była sugerowana przez przesłuchujących go funkcjonariuszy Policji. Nadmienić należy, iż jak wynika z treści protokołów przesłuchań świadka z postępowania przygotowawczego każdorazowo był on pouczany o prawie do odmowy składania zeznań. Ponadto z zeznań przesłuchującego go funkcjonariusza Policji J. S. wynika jednoznacznie, iż J. K. przesłuchiwany był zgodnie z obowiązującymi przepisami i na żadnym etapie swoboda jego wypowiedzi zarówno w trakcie składania zeznań jak i okazania nie została ograniczona. Przyznał to J. K. w swoich zeznaniach na k. 543v, gdzie jednoznacznie stwierdził, iż żaden z policjantów „nie wywierał na niego presji”.

Sąd podzielił w całości zeznania J. S. (k.1178v-1179) funkcjonariusza Policji, który brał udział w przesłuchiwaniu J. K. i jednoznacznie zaprzeczył aby kiedykolwiek wpływało na treść zeznań składanych przez J. K..

Sąd podzielił w całości zeznania K. K. (1) (k.87, 255-256, k.1271-1271v) na okoliczność odnalezienia tablicy rejestracyjnej, która należała do jednej ze skradzionych z placu (...) w M. naczep. Zeznania w/w świadka znajdują potwierdzenie w zeznaniach: D. S. (k.1119v-1120), L. J. (k.k.47 od słów „na terenie tej bazy” do końca k. 48, k.1120-1120v), M. S. (k.1121-1121v) i M. A. (k. 1121v-1122).

Sąd podzielił w całości zeznania P. K. (k.113, k.1271v-1272v) na okoliczność tego, gdzie zostawił naczepę na terenie bazy w M.. Była to jedna ze skradzionych naczep. Podkreślił, że nadajnik (...) zamontowany jest jedynie w ciągniku siodłowym. Naczepa nie posiada takiego nadajnika. Dodał, że za każdym razem, kiedy zostawiał naczepę na terenie w/w bazy to wszystkie dokumenty zostawiał u dyspozytora.

Sąd podzielił w części zeznania A. P. (k.1272v-1273v) na okoliczność posiadania przez A. K. tatuażu na nodze, co potwierdziła w swoich zeznaniach K. P..

Sąd nie podzielił zeznań świadka na okoliczność, iż A. K. 23 i 24 czerwca 2012 roku spędzał w jej towarzystwie. Zeznania świadka w tej części są próbą zapewnienia alibi oskarżonemu, z którym wówczas świadek się spotykała. Nie pamiętała przy tym jakim numerem telefonu się posługiwała. W ocenie Sądu treść jej zeznań w tym zakresie została uzgodniona z oskarżonym A. K., z którym była wówczas w związku.

Sąd podzielił w całości zeznania D. Ł. (k.1284v-1286v) która opisała gdzie na posesji były parkowane naczepy i ciągniki siodłowe. Dodała, że na 3 dni przed kradzieżą został wyłączony monitoring, ale nie wie przez kogo i w jaki sposób.

Sąd nie znalazł podstaw aby odmówić wiary zeznaniom w/w świadka.

Sąd podzielił w całości zeznania Ł. K. (k.241-242,k.388-389,k.1339v-1340v), który rozpoznał W. K., który około 20 czerwca 2012 roku na parking w P. przyprowadził ciągnik siodłowy i naczepę, która została później zabezpieczona przez Policję. Była to jedna z naczep skradzionych z placu (...) w M..

Za wiarygodne Sąd uznał dokumenty: Kserokopia dokumentacji dotyczącej naczep ciężarowych typu chłodnia nr rej(...), (...), (...)(k. 5-15); Dokumentacja uzyskana z bazy (...) w M. (k. 19- 29), Kserokopie dokumentacji firmy (...) (k. 59-73), Opinia biegłych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w L.

z zakresu zapisów wizualnych (k. 127-132), Kserokopia dokumentacji V Komisariatu Policji K. (...) Ł. (k. 179-190), Protokół z 02.08.2012 oględzin miejsca odnalezienia 2 naczep

z miejscowości P. (k.209-212), Pokwitowanie prezesa Zarządu (...) w M. (k. 266), Opinia Biura (...) w L. z zakresu informatyki śledczej wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 335- 369), Opinia biegłych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w L. z zakresu mechanoskopii (k. 317-319), Pokwitowanie Ł. K. (k. 394), Pokwitowanie L. Ł. (k. 395), Pokwitowanie D. S. (k. 396), Kserokopia dokumentacji dotyczącej ciągnika siodłowego (...) nr rej (...) L oraz naczepy typu chłodnia nr rej (...) P (k. 409-416), Protokół oględzin miejsca kradzieży w miejscowości H. (k. 422-424), Pokwitowanie D. Ł.

(k. 495), Opinia biegłych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP z zakresu zapisów wizualnych (k. 500- 506), Protokół oględzin zapisu monitoringu w Ł. wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 592- 597), Protokół oględzin pojazdu wraz z dokumentacją fotograficzną

(k. 598-610), Opinia biegłych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w L. z zakresu daktyloskopii (k. 635- 639, k.779- 781), Wydruk z portalu (...) (k. 674- 687), Dane

o osobie A. K. (k.730), Wydruki z bazy (...) (k. 78- 79, 732- 741), Wydruk REGON dotyczący W. K. (k. 742), Dane o osobie W. K. (k. 754), Opinia biegłych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w L. z zakresu daktyloskopii ,Opinia biegłych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w L. z zakresu daktyloskopii (k. 484- 788), Wydruk połączeń z sieci (...) dotyczący numeru (...) wraz z analizą

i płytą CD (K. 789-812), Opinia biegłych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w L. z zakresu biologii (k. 858-860), Opinia biegłych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP

w L. z zakresu daktyloskopii wraz z materiałem poglądowym (k. 907-913), Opinia biegłych z Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej (...) w L.

z zakresu badań DNA (k. 915- 935), Karta szpitalna W. K. (k.1052-1054), Skierowanie do szpitala (...) (k. 1078), Karta informacyjna leczenia szpitalnego (k.1086- 1087).

Sąd w całości podzielił ustalenia zawarte w/w dokumentach i opiniach, bowiem zostały one sporządzone przez osoby kompetentne, w granicach przyznanych im uprawnień, zgodnie z wymogami zakreślonymi przez przepisy prawa, a treść ich nie była przez strony podważana i kwestionowana.

Zebrany a omówiony wyżej materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż oskarżeni A. K. i W. K. dopuścili się zarzucanych im czynów.

Swoim zachowaniem niewątpliwie wyczerpali dyspozycję art.278§1 k.k. w zb. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (czyn I)

Dokonując zaboru trzech naczep z terenu bazy (...) w M. tj.:

-naczepy typu chłodnia (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 230 000 złotych;

- naczepy typu chłodnia (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 279 500 złotych;

- naczepy typu chłodnia (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 279 500 złotych, niewątpliwie wyczerpali dyspozycję artykułu 278§1 k.k. Zabór polegał na wywiezieniu w/w naczep z terenu bazy, gdzie były one zaparkowane. Niewątpliwie nastąpiło objęcie tych naczep w posiadanie. Zostały one bowiem podczipione do ciągników siodłowych i wywiezione. Dwie z nich zostały zabezpieczone w miejscowości P. koło Ł.. A. K. i W. K. zostali rozpoznani przez K. P., Ł. K. i K. K. (4) jako kierowcy, którzy przyjechali z naczepami, które później zostały tam zabezpieczone przez Policję. Naczepy były tymi naczepami, które zostały skradzione z bazy (...) w M.. Ich przejazd został zarejestrowany przez kamery monitoringu w Ł. (k.592-597).

W/w naczepy stanowią niewątpliwie mienie ruchome w rozumieniu art. 115§9 k.k.. Właścicielem tych naczep był D. S. oraz Bankowy Fundusz Leasingowy S. A. w Ł.. Mając na uwadze łączną wartość skradzionych naczep tj. 789 000 złotych nie ulega wątpliwości, iż oskarżeni swoim zachowaniem wyczerpali znamiona dyspozycji art. 294§1 k.k. bowiem kwota stanowi znaczną wartość w rozumieniu art. 115§4 k.k.

Czynu tego dokonali wspólnie i w porozumieniu bowiem działania oskarżonych wzajemnie się uzupełniały i były elementem porozumienia co najmniej konkludentnego.

Zarówno W. K. i A. K. czynu tego dopuścili się umyślnie z zamiarem bezpośrednim na co wskazuje cel z jakim był zabór rzeczy.

W/w oskarżeni swoim zachowaniem opisanym w pkt II niewątpliwie wyczerpali dyspozycję art. 279§1 k.k. Rola A. K. polegała na wyważeniu drzwi garażu na posesji w H. i dokonaniu zaboru mienia w postaci ciągnika siodłowego marki (...) nr rej. (...) K nr nadwozia (...) wartości 221 000 złotych na szkodę (...) S.A. O/B. ulica (...), (...)-(...) B. oraz H. Ł. oraz naczepy typu chłodnia marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nr ramy (...). Na fakt wyważania drzwi wskazuje protokół oględzin miejsca (k.422-424). Nadto z zeznań J. K. w zakresie w jakim podzielił je Sąd wynika jednoznacznie, iż to A. K. był jedną z dwóch osób, która ok. 25 czerwca 2012 roku przyjechała na posesję W. K. w/w ciągnikiem siodłowym wraz z naczepą. Ciągnik ten został rozpoznany przez J. K.. Rola W. K. polegała na zorganizowaniu zaplecza, gdzie można było dokonać przebiecia numerów nadwozia ciągnika siodłowego oraz naczepy. Z relacji J. K. nie wynika, aby jego ojciec W. K. protestował przeciwko takiemu działaniu A. K. co prowadzi do wniosku, iż wiedział w jaki sposób w/w skład znalazł się na posesji. Zwłaszcza, że świadek podkreślił, iż jego ojciec brał udział w kradzieżach wcześniej.

Czynu tego dokonali wspólnie i w porozumieniu bowiem działania W. K. i A. K. wzajemnie się uzupełniały.

Czynu tego dokonali umyślnie działając z zamiarem bezpośrednim na co wskazuje kierunkowy cel ich działania tj. zabór mienia.

Przystępując do wymiaru kary Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, sposób i okoliczności popełnienia czynów, postać zamiaru i motywację sprawcy, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonych, jak również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd za czyn w pkt I wyczerpujący dyspozycję art. 278§1 k.k. w zb. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 294§1 k.k. skazał A. K. na karę 2 lat pozbawienia wolności.

Jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił rozmiar spowodowanej szkody a także dotychczasową karalność oskarżonego (dane o karalności k.1289).

Jako okoliczność łagodzącą Sąd miał na uwadze młody wiek oskarżonego.

Na podstawie art. 33§2i3 k.k. wymierzył karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 złotych. Ustalając wysokość jednej stawki dziennej Sąd miał na uwadze fakt, iż oskarżony miesięcznie osiąga dochody w wysokości 4000 złotych.

Nadto za czyn w pkt I Sąd skazał W. K. na karę 2 lat pozbawienia wolności.

Jako okoliczności obciążające Sąd miał na uwadze rozmiar spowodowanej szkody i dotychczasową karalność oskarżonego (dane o karalności k.1291).

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił stosunkowo młody wiek oskarżonego w czasie popełnienia przestępstwa.

Sąd na podstawie art. 33§2i3 k.k. wymierzył W. K. karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 złotych. Ustalając wysokość jednej stawki Sąd miał na uwadze fakt, iż oskarżony jest właścicielem gospodarstwa rolnego o pow. 44 ha oraz hodowli kurcząt. Nadto osiąga dochód miesięczny w kwocie ok. 3000 złotych.

Za czyn w pkt II wyczerpujący dyspozycję art. 279§1 k.k. na podstawie art. 279§1 k.k. Sąd skazał A. K. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności

Jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił rozmiar spowodowanej szkody, a także dotychczasową karalność oskarżonego (dane o karalności k.1289)

Jako okoliczność łagodzącą Sąd miał na uwadze młody wiek oskarżonego.

Sąd na podstawie art. 33§2 i 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 złotych. Ustalając wysokość jednej stawki dziennej Sąd miał na uwadze fakt, iż oskarżony miesięcznie osiąga dochody w wysokości 4000 złotych.

Za czyn w pkt II Sąd skazał W. K. na karę 2 lat pozbawienia wolności.

Jako okoliczności obciążające Sąd miał na uwadze rozmiar spowodowanej szkody i dotychczasową karalność oskarżonego (dane o karalności k.1291).

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił stosunkowo młody wiek oskarżonego w czasie popełnienia przestępstwa.

Nadto na podstawie art. 33§2 i 3 k.k. Sąd wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 złotych. Ustalając wysokość jednej stawki Sąd miał na uwadze fakt, iż oskarżony jest właścicielem gospodarstwa rolnego o pow. 44 ha oraz hodowli kurcząt. Nadto osiąga dochód miesięczny w kwocie ok. 3000 złotych.

Ponadto Sąd na podstawie art. 46§1 k.k. orzekł wobec oskarżonych obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonego H. Ł. kwoty 441 000 zł.

Mając na uwadze to, iż w przedmiotowej sprawie zostały spełnione przesłanki do wymierzenia obu oskarżonym kar łącznych Sąd na podstawie art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed wejściem życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw Dz. U. z 2015 roku poz. 396) i art. 86§1 i 2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed wejściem życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw Dz. U. z 2015 roku poz. 396) łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczone wobec oskarżonych i jako łączne wymierzył: A. K. karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 500 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 złotych zaś W. K. karę 2 lat pozbawienia wolności

oraz karę grzywny w wysokości 500 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 złotych.

W przypadku kar łącznych pozbawienia wolności Sąd zastosował zasadę absorpcji, bowiem czyny te zostały popełnione przeciwko temu samemu dobru prawnemu, niemal w tym samym czasie. Natomiast wymierzając kary łączne grzywny zastosowano zasadę asperacji. Wymierzając kary łączne pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze te same okoliczności łagodzące i obciążające, jakie były brane pod uwagę przy wymiarze kar jednostkowych. Podobnie Sąd przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej kary łącznej grzywny miał na uwadze opisane wyżej okoliczności dotyczące sytuacji majątkowej obu oskarżonych.

Orzeczone kary łączne 2 lat pozbawienia wolności uzmysłwią oskarżonym konieczność przestrzegania porządku prawnego oraz winna zapobiec powrotowi do przestępstwa w przyszłości. Ponadto będzie to skutkowało utwierdzeniem w społeczeństwie przekonania o konieczności postępowania zgodnego z prawem, stanie się wyraźnym sygnałem, że wszelkie przestępne działania skierowane przeciwko istotnym dobrom prawnym, jakim jest prawo własności spotkają się ze stanowczą i racjonalną reakcją ze strony wymiaru sprawiedliwości.

Analiza całokształtu właściwości i warunków osobistych oskarżonych oraz okoliczności przedmiotowej sprawy pozwala sięgnąć, w ocenie Sądu, po dobrodziejstwo instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności. Sąd miał na uwadze rodzaj dobra, na jakie oskarżeni dopuścili się zamachu, a także wydzźwięk społeczny orzeczonych kar. Niewykonywanie orzeczonych kar w żadnym razie nie może prowadzić do przekonania – tak sprawców przedmiotowych czynów, jak też w odbiorze społecznym – o pobłażliwości bądź bezkarności czynów ewidentnie godzących

w tak podstawowe wartości. Zasadniczą przesłanką zastosowania instytucji, o jakiej mowa

w art. 69 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed wejściem życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw Dz. U. z 2015 roku poz. 396) jest osiągnięcie celów kary (pomimo jej niewykonania). Jednym z nich jest czytelna dezaprobata dla tego rodzaju zachowań, jak czyny, których dopuścili się oskarżeni.

W ocenie Sądu, zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozwoli ten cel osiągnąć zwłaszcza w sytuacji gdy brak jest przesłanek przemawiających za przyjęciem, że oskarżeni są osobami zdemoralizowanymi, co powoduje, że nie wymagają oni odizolowania od społeczeństwa. Omówione wyżej okoliczności pozwalają przypuszczać, że kary łączne pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania będą wystarczające dla wdrożenia oskarżonych do przestrzegania porządku prawnego

Mając to na uwadze Sąd uznał, iż wystarczającym dla osiągnięcia celów resocjalizacyjnych jest zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 5 lat próby i oddanie ich na podstawie art. 73§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed wejściem życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw Dz. U. z 2015 roku poz. 396) k.k. w tym okresie pod dozór kuratora.

W ocenie Sądu oskarżeni pozostając pod dozorem kuratora przez maksymalnie długi okres próby (5 lat) muszą mieć świadomość, że jakiegokolwiek odstępstwo od zgodnego

z prawem zachowania może skutkować zarządzeniem wykonania orzeczonych kar pozbawienia wolności.

Sąd na podstawie art. 71§1 pkt 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed wejściem życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw Dz. U. z 2015 roku poz. 396) nałożył na oskarżonych obowiązek przeproszenia pokrzywdzonych. Obowiązek ten powinni wykonać poprzez wydanie pisemnego oświadczenia adresowanego do pokrzywdzonych.

Nadmienić należy, iż Sąd Okręgowy w przedmiocie wymiaru kary zastosował przepisy obowiązujące przed dniem 1 lipca 2015r. tj., przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks Karny

oraz niektórych innych ustaw Dz. U. z 2015 roku poz. 396, bowiem są one względniejsze dla sprawców w zakresie warunkowego zawieszenia wykonania kary, stosowania obowiązków w okresie próby i wymiaru kary łącznej

Uznając, że uiszczenie przez oskarżonych kosztów sądowych byłoby dla nich zbyt uciążliwe w świetle ich sytuacji majątkowej, możliwości zarobkowych, a także zważywszy na wysokość obciążeń finansowych wynikających z wyroku wydanego w przedmiotowej sprawie Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił obu oskarżonych od opłaty, a wydatkami poczynionymi w toku sprawy obciążył Skarb Państwa.

Na mocy art. 618 § 1 pkt. 11 kpk i art. § 2 ust. 1 i 3, § 14 ust. 2 pkt. 5 oraz § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348, ze zm.) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C., Kancelaria Adwokacka, ulica (...) (...)-(...) L. kwotę 2509,20 zł. tytułem obrony A. K. wykonanej z urzędu oraz na rzecz adw. A. B. Kancelaria Adwokacka, ulica (...) (...)-(...) L. kwotę 2076 zł. tytułem obrony W. K. wykonanej z urzędu.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.